

Regeringens proposition

1978/79:81

om ändrade beskattningsregler vid skogsuttag med anledning av skador på skog;

beslutad den 7 december 1978.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

Skattskyldig som har gjort skogsuttag kan skjuta upp beskattningen av en del av skogsintäkten genom att sätta in medel på särskilt konto i bank (skogskonto). Uppskov medges f. n. med högst 60 % av köpeskillingen för avverkningsrätter, 40 % av köpeskillingen för leveransvirke och 40 % av saluvärdet av skogsprodukter som har tagits ut till förädling i egen rörelse.

Tidigare har genom tillfällig lagstiftning skogsägare som drabbats av stormfällning fått uppskov med större belopp i vissa fall. I propositionen föreslås att permanenta regler skall införas om utvidgad rätt till uppskov när stormfällning, insektsangrepp eller liknande skador motiverar en tidigareläggning av avverkningarna. Förslaget innebär att den högsta avdragsgilla insättningen på skogskonto i dessa fall höjs till 80 % av köpeskillingen för avverkningsrätter och 50 % av köpeskillingen för leveransvirke resp. saluvärdet av uttagna skogsprodukter.

De nya reglerna avses komma att gälla fr. o. m. 1979 års taxering.

**Förslag till
Lag om ändring i skogskontolagen (1954:142)**

Härigenom föreskrivs att 2 och 5 §§ skogskontolagen (1954:142)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Beträffande viss förvärvskälla *må* uppskovet för ett och samma beskattningsår avse högst ett belopp, motsvarande summan av

a) sextio procent av den *å* beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den *å* beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter, samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret *uttagits* för förädling i egen rörelse.

Föreslagen lydelse

2 §²

Beträffande viss förvärvskälla *får* uppskovet för ett och samma beskattningsår, *om annat ej följer av andra och tredje styckena*, avse högst ett belopp motsvarande summan av

a) sextio procent av den *på* beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som *har* avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den *på* beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret *har tagits ut* för förädling i egen rörelse.

Medför stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse att en betydande del av förvärvskällans skog bör avverkas tidigare än vad som annars skulle ha varit fallet, får skattskyldig, om och i den mån han med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet eller på annat sätt visar att intäkt hänförs till avverkning som nu har sagts, uppskov med högst ett belopp motsvarande summan av

a) åttio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplå-

¹Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:263.

²Senaste lydelse 1978:740.

Nuvarande lydelse

Skattskyldig som skall betala sådan likvid för växande skog som avses i punkt 11 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen (1928:370), skogslikvid, och som efter den tidpunkt för tillträde av den skogbärande marken som gäller enligt fastighetsbildningslagen (1970:988) eller enligt skriftligt avtal, dock ej före den tidpunkt då fastighetsbildning har sökts, har tagit ut skog för att erhålla medel till betalning av skogslikviden, får, för beskattningsår, under vilket likviden ännu ej förfallit till betalning, erhålla uppskov med högst ett belopp, motsvarande köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt eller sjuttio procent av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter.

Uppskov *må dock* ej åtnjutas för högre belopp än som motsvarar den beräknade nettointäkten av den förvärvskälla, varifrån intäkten av skogsbruk härrör.

Har i förvärvskällan redovisats utdelning från samfällighet, som avses i 53 § 1 mom. första stycket f) kommunalskattelagen (1928:370), får uppskov åtnjutas till den del utdelningen härrör från intäkt av skogsbruk i samfällig-

Föreslagen lydelse

telse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Skattskyldig som skall betala sådan likvid för växande skog som avses i punkt 11 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen (1928:370), skogslikvid, och som efter den tidpunkt för tillträde av den skogbärande marken som gäller enligt fastighetsbildningslagen (1970:988) eller enligt skriftligt avtal, dock ej före den tidpunkt då fastighetsbildning har sökts, har tagit ut skog för att erhålla medel till betalning av skogslikviden, får, för beskattningsår, under vilket likviden ännu ej förfallit till betalning, erhålla uppskov med högst ett belopp motsvarande *summan av*

a) hela köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt och

b) sjuttio procent av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter.

Vad i första-tredje styckena sägs om köpeskillning gäller även försäkringersättning för skog och skogsprodukter.

Uppskov *får* ej åtnjutas för högre belopp än som motsvarar den beräknade nettointäkten av den förvärvskälla, varifrån intäkten av skogsbruk härrör.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

heten under det beskattningsår vartill utdelningen hänförs på samma sätt som om denna del utgjort intäkt av skogsbruk, som den skattskyldige drivit själv.

5 §

Belopp, för vilket uppskov med taxeringen yrkas, skall vara inbetalt till banken senast den dag den skattskyldige *jämlikt bestämmelserna i 36 § taxeringsförordningen* har att avlämna självdeklaration.

Belopp, för vilket uppskov med taxeringen yrkas, skall vara inbetalt till banken senast den dag den skattskyldige *enligt 34 § taxeringslagen (1956:623)* har att avlämna självdeklaration.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1979 års taxering.

Utan hinder av 5 § skogskontolagen (1954:142) får skattskyldig åtnjuta uppskov vid 1979 års taxering för belopp som har inbetalats till banken senast den 20 april 1979, även om allmän självdeklaration enligt 34 § taxeringslagen (1956:623) skall avlämnas tidigare. I nu avsedda fall skall den skattskyldige i anslutning till inbetalningen till skattechefen eller ordföranden i taxeringsnämnden inkomma med sådan utredning och sådant besked som avses i 4 § första och andra styckena skogskontolagen.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1978-12-07

Närvarande: statsministern Ullsten, ordförande, och statsråden Sven Romanus, Mundebo, Wikström, Friggebo, Wirtén, Rodhe, Wahlberg, Hansson, Enlund, Lindahl, Winther, De Geer, Blix, Gabriel Romanus, Tham, Bondestam

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om ändrade beskattningsregler vid skogsuttag med anledning av skador på skog

1 Inledning

I en inom budgetdepartementet utarbetad promemoria (Ds B 1978:2 Beskattning av skogsbruk) har beskrivits två olika metoder för den framtida beskattningen av skogsinkomster. I promemorian har också tagits upp vissa frågor som inte har direkt samband med valet av beskattningsmetod. Sålunda föreslås i promemorian bl. a. att den som till följd av skador på skogen har tvingats till stora skogsuttag skall få ökade möjligheter att använda skogs-kontosystemet.

De avsnitt av promemorian som behandlar de nuvarande reglerna om skogskonto och de föreslagna nya reglerna vid skador på skog bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Efter remiss har yttranden över promemorian avgetts av riksskatteverket (RSV), lantbruksstyrelsen, skogsstyrelsen, statens lantmäteriverk, domänverket, kammarrätten i Stockholm, Sveriges lantbruksuniversitet, länsstyrelserna i Jönköpings, Kronobergs, Kalmar, Älvsborgs, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976:05), Centralorganisationen SACO/SR, Familjeföretagens förening, Föreningen auktoriserade revisorer (FAR), Landsorganisationen i Sverige (LO), Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Svenska företagares riksförbund, Svenska kommunförbundet, Svenska kyrkans församlings- och pastoratsförbund, Sveriges advokatsamfund, Sveriges fastighetsägareförbund, Sveriges häradsallmänningsförbund, Sveriges industriförbund, Sveriges jordägareförbund,

Sveriges skogsägareföreningars riksförbund (SSR), Sågverkens råvaruförening, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund (TOR) och Tjänstemännens centralorganisation (TCO). Kammarkollegiet har, utan att avge eget yttrande, överlämnat yttranden från stiftsnämnderna i Växjö, Västerås, Karlstads och Luleå stift. Skrivelser har även inkommit från Svenska civilekonomföreningen (SCF) och från Våmhus sockensamfällighetsförening.

Lantbruksstyrelsen har överlämnat yttranden från lantbruksnämnderna i Jönköpings, Hallands, Älvsborgs, Västmanlands, Kopparbergs, Gävleborgs och Västerbottens län. Skogsstyrelsen har överlämnat yttranden från samtliga skogsvårdsstyrelser i landet utom skogsvårdsstyrelsen i Malmöhus län och till sitt eget yttrande fogat en sammanställning över skogsvårdsstyrelsernas yttranden. Länsstyrelsen i Kronobergs län har till sitt yttrande fogat yttrandet från skogsvårdsstyrelsen i länet. Till länsstyrelsens i Kalmar län yttrande har fogats yttranden från LO-distriktet i sydöstra Sverige, Lantbrukarnas länsförbund i norra och södra Kalmar samt från skogsvårdsstyrelsen i länet. Länsstyrelsen i Kopparbergs län har till sitt yttrande fogat yttranden från lantbruksnämnden och skogsvårdsstyrelsen i länet. Familjeföretagens förening, LRF, Sveriges häradsallmänningsförbund och Sveriges skogsägareföreningars riksförbund åberopar yttrande av Lantbrukarnas skattedelegation. LO hänvisar till ett gemensamt yttrande av Svenska pappersindustriarbetareförbundet, Svenska skogsarbetareförbundet och Svenska träindustriarbetareförbundet. SAF och Sveriges industriförbund åberopar yttrande av Skogsindustriernas samarbetsutskott (SISU).

En sammanställning av remissyttrandena bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Jag lägger i det följande fram förslag om särskilda skogskontoregler vid skogsuttag som föranleds av skador på skog. Vad gäller utformningen av skogsbeskattningen i övrigt pågår f. n. inom budgetdepartementet en beredning av promemorians förslag och de synpunkter som har lämnats vid remissbehandlingen. Min avsikt är att redovisa resultatet av detta arbete under våren 1979.

2 Föredragandens överväganden

Under 1970-talet har en stor mängd växande skog förstörts av skadeinsekter, särskilt i Värmlands län. En starkt bidragande orsak till insektsangreppen har varit de stormfällningar som inträffade i slutet av 1960-talet.

Skogsstyrelsen gör varje år en inventering av de skador som har föranletts av angrepp av granbarkborrar. Inventeringarna visar att de årliga skadorna visserligen minskade under perioden 1971-1976 men att de efter år 1976 åter har ökat i omfattning. Den nyligen genomförda inventeringen för år 1978 visar en mycket allvarlig uppgång.

Bekämpningen av granbarkborren har hittills i första hand genomförts med

hjälp av fångstvirke. Detta innebär att virke läggs ut före granbarkborrens svärmning och forslas bort eller barkas kort tid därefter. Under sommaren 1978 har försök gjorts att bekämpa insekterna med särskilda lockämnen. Lockämnen kommer under år 1979 att användas mer allmänt i samband med en kraftigt ökad bekämpningsinsats. Regeringen har genom beslut den 23 november 1978 ställt ca 24 milj. kr. till skogsstyrelsens förfogande för budgetåret 1978/79 för åtgärder mot befarad skadegörelse av skogsinsekter.

Enligt skogsvårdslagstiftningen har skogsstyrelsen möjlighet att föreskriva att skogsägare skall ingripa mot insektshärjningar. Med stöd av 34 § första stycket skogsvårdslagen (1948:237, ändrad senast 1977:352) kan sådana föreskrifter lämnas om skogseld, stormfällning eller annat har lett till insektshärjningar av större omfattning eller om överhängande fara för insektshärjningar föreligger. Skogsstyrelsen har meddelat bestämmelser för Jönköpings, Älvsborgs, Värmlands, Örebro, Kopparbergs, Gävleborgs och Västernorrlands län. Bestämmelserna gäller till utgången av år 1978. Skogsvårdsstyrelsen i resp. län avgör inom vilka områden i länet som de skall tillämpas. Nya föreskrifter från skogsstyrelsen för det fortsatta bekämpningsarbetet kan väntas inom kort.

Skogsskyddsbestämmelserna kompletterades år 1977 med föreskrifter om skyldighet för skogsägare att vidta förebyggande åtgärder mot barkborrhärjningar (prop. 1976/77:111, JoU 1976/77:29, rskr 1976/77:276, SFS 1977:350, 352). Enligt 34 § andra stycket skogsvårdslagen får föreskrifterna avse bl. a. upparbetning av stormfälld skog och åtgärder vid röjning och utforsling av virke. Generella föreskrifter av detta slag har meddelats av regeringen i skogsskyddsförordningen (1977:350) och av skogsstyrelsen.

Har föreskrifter meddelats enligt 34 § första stycket skogsvårdslagen utgår skäligt statsbidrag för bekämpningsåtgärderna. Bidraget avser normalt att delvis täcka de merkostnader som skogsägaren åsamkas till följd av åtgärderna. Vidare kan statlig garanti för lån ges enligt kungörelsen (1969:705, ändrad 1970:258) om statligt stöd vid skada på skog. Garantin är avsedd att finansiellt underlätta att virket tas om hand genom snabb upparbetning, transport, lagring och virkesskydd.

Det nu beskrivna statliga stödet syftar till att ge hjälp till finansieringen av kostnaderna för skogsskyddsåtgärder. Även intäktssidan är emellertid av intresse. Skadorna leder ofta till att skogsägaren blir tvungen att på kort tid göra mycket stora skogsuttag. De intäkter som följer av uttagen beskattas till följd av progressionen inom inkomstskattesystemet hårdare än om uttagen hade gjorts under en längre period. Skatteeffekterna kan också göra att skogsägarna inte tillräckligt aktivt deltar i skogsskyddsarbetet. Man har därför från olika håll riktat krav på att beskattningen av intäkterna vid framtvingade skogsuttag skall lindras.

Skattelagstiftningen innehåller redan i dag en bestämmelse som direkt tar sikte på framtvingade skogsuttag. Enligt 3 § 2 mom. 1) lagen (1951:763) om

beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst får särskild skatteberäkning ske för intäkt som härrör från avverkningar som har framtvingsats av skador på skogen. Bestämmelsen får inte utnyttjas om intäkten har föranlett avdrag för insättning på skogskonto.

Skogsägare som har tvingats att avyttra skog har i övrigt naturligtvis samma möjlighet till inkomstfördelning över åren som står andra skogsägare till buds. Genom att utnyttja skogskontosystemet kan beskattningen av 60 % av köpeskillingen vid en rotförsäljning och 40 % av köpeskillingen för leveransvirke och värdet av egna uttag fördelas på en tioårsperiod. Med köpeskillning har jämställts försäkringsersättning för skog (dåvarande riksskattenämndens meddelande RN I 1961 nr 3:4). En skogsägare som upplåter avverkningsrätt till skog behöver vidare inte ta upp hela köpeskillingen med en gång utan kan skattemässigt få fördela den på de år då dellikvider flyter in [sextonde stycket av punkt 1 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen (1928:370)]. I sammanhanget bör också nämnas att skogsägaren kan undgå beskattning för uttagen i den mån han kan visa att han är berättigad till avdrag för värdeminskning av skog.

Vid en del tillfällen, senast genom lagstiftning år 1977 (prop. 1977/78:28, SkU 13, rskr 34, SFS 1977:964), har skogsägare som drabbats av stormfällning fått ökade möjligheter att utnyttja skogskonto. Den högsta avdragsgilla insättningen på skogskonto har höjts från 60 % till 80 % av köpeskillingen för sålda rotposter och från 40 % till 50 % av köpeskillingen för leveransvirke och av värdet av egna uttag. Den förhöjda insättningsrätten har fått tillämpas vid två eller tre taxeringar i anslutning till stormfällningen.

I den inom budgetdepartementet utarbetade promemorian om skogsbeskattningen har föreslagits att permanenta regler skall tas in i skogskontolagen efter mönster från tidigare tillfällig lagstiftning. De förhöjda procentsatserna, 80 resp. 50, skall enligt förslaget få tillämpas om skogsägaren med intyg från skogsvårdsstyrelsen visar att en betydande del av fastighetens skog måste avverkas tidigare än planerat till följd av stormfällning, insektsangrepp eller andra skador på skogen. Endast intäkter som härrör från tidigarelagd avverkning skall berättiga till höjd insättning.

Promemorieförslaget om särskilda skogskontoregler i skadefallen har fått ett genomgående positivt mottagande vid remissbehandlingen. Det övervägande antalet av de myndigheter och organisationer som har yttrat sig i frågan tillstyrker förslaget utan några reservationer eller lämnar det helt utan crinringar. Några remissinstanser anser dock att medel som har satts in på skogskonto enligt den föreslagna specialregeln bör få stå inne på kontot under längre tid än tio år. Som motivering för förlängning framhålls bl. a. att skadorna på skogen kan vara så omfattande att en stor del av skogskapitalet måste avverkas.

Vid remissbehandlingen har det vidare från några håll gjorts gällande att de föreslagna reglerna inte är tillräckliga. Så t. ex. betonar Lantbrukarnas skattedelegation, som i och för sig är positiv till att en permanent lagstiftning

genomförs på detta område, att de föreslagna reglerna bör kompletteras för skador som kan sägas vara av katastrofkaraktär. I sådana allvarliga fall bör man enligt delegationen tillämpa regler liknande dem som gäller för försäkringsersättning på byggnader. En sådan ersättning är skattefri då den uppbärs men beaktas vid realisationsvinstberäkningen när fastigheten sedermera säljs. Med utgångspunkt från den i departementspromemorian beskrivna s. k. sambandsmetoden föreslår delegationen att 40 % av utfallande försäkringsersättning och köpeskillning för skog i samband med svåra skador på skog skall behandlas på samma sätt som försäkringsersättning på byggnad.

För egen del får jag anföra följande. Som jag redan nämnt pågår f. n. en beredning av de förslag till ny skogsbeskattning som har presenterats i departementspromemorian och de i vissa delar kritiska synpunkter som har framförts vid remissbehandlingen. Jag är inte beredd att nu ta ställning till den framtida skogsbeskattningen i stort. Remissbehandlingen har emellertid visat att det är en allmän uppfattning att uttag som föranleds av skador på skog träffas av en alltför hög omedelbar beskattning och att syftet med skogsvårdslagstiftningen i viss mån kan motverkas av detta förhållande. Jag ansluter mig till denna uppfattning och anser det befogat att behandla frågan med förtur.

De ändringar som här kan bli aktuella får givetvis inte försvåra en övergång till ett nytt skogsbeskattningssystem. Det kan därför inte komma i fråga att i detta sammanhang föreslår en principiellt ny lösning, t. ex. av det slag som Lantbrukarnas skattedelegation har skisserat. Tills vidare bör man i stället utgå från de regler för skogsbeskattningen som nu gäller.

Förslaget i promemorian innebär att lättnader i beskattningen i skadefallen åstadkoms inom ramen för skogskontosystemet. I likhet med remissopinionen anser jag att detta är ändamålsenligt. Om en större del av skogsinträkten får sättas in på skogskonto i skadefallen ökar möjligheten för drabbade skogsägare att få till stånd en inkomstutjämning över åren. Vidare kan kontomedlen utnyttjas till att finansiera de återväxtåtgärder som avverkningarna nödvändiggör. En inte oväsentlig synpunkt är att skogskontosystemet är väl känt av de skattskyldiga liksom av banker, länsstyrelser och taxeringsnämnder.

Jag föreslår därför att promemoriaförslaget om lättnader i beskattningen vid framtvingade skogsuttag läggs till grund för omedelbar lagstiftning. Vad gäller den närmare utformningen av de nya skogskontoreglerna vill jag anföra följande.

Prövningen av om de särskilda skogskontoreglerna skall få tillämpas har i promemoriaförslaget lagts på skogsvårdsstyrelsen i länet. Jag anser att det är lämpligt att liksom vid tidigare tillfällig lagstiftning utnyttja skogsvårdsstyrelsens sakkunskap. Det är naturligt att den som vill utnyttja möjligheten till förhöjd skogskontoinställning vänder sig till skogsvårdsstyrelsen i länet med en begäran om intyg. Den skattskyldige bör emellertid ha möjlighet att

även på annat sätt än genom intyg från skogsvårdsstyrelsen visa att han är berättigad att utnyttja de särskilda reglerna. Detta bör komma till uttryck i lagtexten.

Vad gäller arten av de skador som skall berättiga till utvidgad uppskovsrätt, anser jag inte att några särskilda begränsningar är motiverade. Det är från skogsvårdssynpunkt alltid angeläget att skadad skog tas om hand. De skadefall som anges i 3 § 2 mom. 1) lagen om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst omfattas utan vidare av mitt förslag. Reglerna bör sålunda vara tillämpliga vid brand, stormfällning, torka och insektsskador liksom vid skador till följd av svampangrepp, översvämning och snöbrott. Bestämmelsen om rätt till särskild skatteberäkning bör vara kvar i sin nuvarande utformning.

Enligt förslaget i promemorian skall den utvidgade uppskovsrätten få tillämpas om en betydande del av den skattskyldiges skog till följd av en skada på skogen måste avverkas tidigare än vad som annars skulle ha varit fallet. Om detta krav är uppfyllt kan uppskov medges för intäkter som hänförs till sådan tidigarelagd avverkning. Några invändningar mot denna konstruktion av avdragsrätten har inte framförts vid remissbehandlingen. Lantbrukarnas skattedelegation påpekar dock att uttrycket "betydande del" bör preciseras.

I likhet med remissinstanserna anser jag att de särskilda reglerna bör få utnyttjas om de förutsättningar som anges i promemoriaförslaget är uppfyllda. Enligt min uppfattning är det inte nödvändigt att i lagtexten närmare bestämma hur omfattande skadan skall vara för att de förhöjda procentsatserna skall få tillämpas. I promemorian har som riktmärke tagits att skadan föranleder en tidigarelagd avverkning av skog som motsvarar minst två års tillväxt på den skogsmark som ingår i förvärvskällan. Jag anser detta vara en lämplig avvägning. Vid bedömningen av storleken av de framtvingade skogsuttagen bör även sådana intäkter medräknas som härrör från avverkning av skog som inte direkt har skadats, om det från skogsvårdssynpunkt eller av avverkningstekniska skäl framstår som angeläget att avverkningarna görs. Intäkter som härrör från t. ex. fångstvirke kommer sålunda att omfattas av de föreslagna reglerna.

Det ligger i sakens natur att den skattskyldige måste lämna skogsvårdsstyrelsen de uppgifter om intäkter m. m. som skogsvårdsstyrelsen behöver för att utfärda intyg. Det kan vara lämpligt att uppgifterna och intyget lämnas på särskild blankett. Det ankommer i första hand på RSV att ta initiativ till de åtgärder som behövs för tillämpningen av de nya bestämmelserna.

Enligt förslaget i promemorian skall den förhöjda insättningsrätten få beräknas på dels köpeskillingen för upplåtna avverkningsrätter och dels köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter. Jag anser att även intäkt som avser värdet av egna uttag bör berättiga till höjd insättning. Försäkringersättning för skog bör här och vid tillämpning av skogskontoreglerna i övrigt behandlas på samma sätt som köpeskillning. Ett förtydligande på denna punkt

är motiverat.

I författningsförslaget har som förutsättning för den förhöjda insättningsrätten angetts att skogsintäkten skall hänföra sig till tidigare lagd "avverkning". Detta uttryck har använts i vid bemärkelse och innefattar t. ex. förstörelse av skog genom brand. Uttrycket innefattar vidare inte bara avverkningar som redan har gjorts utan också avverkningar som avses att ske efter beskattningsårets utgång enligt upplåten avverkningsrätt.

Vid tidigare tillfällig lagstiftning har procentsatserna för den högsta insättningen bestämts till 80 resp. 50. Med hänsyn till bl. a. de andra möjligheter till inkomstutjämning som finns, anser jag att dessa procentsatser är tillräckliga även i detta sammanhang.

En i viss mån näraliggande fråga är skogskontots löptid. Enligt nuvarande regler skall medel på skogskonto som inte har tagits ut tidigare betalas åter till insättaren efter tio år och då tas upp till beskattning. I några yttranden över promemorian har framförts krav på att medlen skall kunna få stå inne under längre tid. Dessa önskemål har i första hand gällt medel som härrör från skador på skogen som är av katastrofkaraktär.

Det huvudsakliga syftet med skogskontosystemet är att skogsägaren vid inkomstbeskattningen skall få fördela skogsintäkterna mellan olika beskattningsår och därigenom erhålla en lägre total skattebelastning. Normalt torde en tioårsperiod vara tillräckligt för att tillgodose detta syfte. Det kan emellertid inträffa att stormfällningar, insektsangrepp och liknande händelser motiverar så stora avverkningar att en inkomstutjämning över mer än tio år ter sig rimlig. Vissa skäl talar alltså för en förlängning av uppskovstiden i katastroffallen. Det finns emellertid också skäl som talar emot en förlängning. Skogskontosystemet bygger bl. a. på att kontomedlen skall kunna användas för att bekosta återväxtåtgärder. Beskattningen av medel som tas ut från skogskonto kan delvis neutraliseras av avdragsgilla kostnader. Det ingår i en god skogsvård att vidta återväxtåtgärder i nära anslutning till slutavverkning. Oavsett skadornas och avverkningarnas omfattning torde några återväxtåtgärder inte kvarstå efter tioårsperiodens utgång. I detta hänseende får sålunda tio år anses vara en tillräckligt lång löptid också i katastroffallen. Till bilden hör vidare att skogskontomedel skall tas till beskattning inte bara när uppskovstiden har gått till ända utan även bl. a. vid överlåtelse av den förvärvskälla för vilken insättning har gjorts. Om uppskovstiden förlängs ökar sannolikheten att förvärvskällan överlåts under uppskovstiden. Beskattning kommer då trots förlängningen att äga rum. Det finns också anledning att erinra om att många skogsägare låter huvuddelen av de insatta medlen stå inne ända fram till slutet av uppskovsperioden. Det är sannolikt att åtskilliga av dem skulle bete sig på motsvarande sätt även om man förlängde uppskovstiden. Den kraftiga skatteeffekt som normalt följer av stora skogskontouttag under kort tid skulle därför komma att accentueras vid en förlängning.

Det anförda visar enligt min mening att en förlängning av uppskovstiden

väcker flera frågor av principiell natur. En så genomgripande ändring av skogskontosystemet bör därför inte övervägas i detta sammanhang. Denna fråga – liksom Lantbrukarnas skattedelegations förslag att skattemässigt behandla vissa skogsintäkter med anledning av svåra skador på skog på samma sätt som försäkringsersättning för byggnad och den därmed sammanhängande övergångsproblematiken – får i stället övervägas i det fortsatta arbetet med att utforma ett nytt skogsbeskattningsystem.

Mot bakgrund av det anförda är jag inte beredd att nu föreslå någon annan ändring i skogskontosystemet än en förhöjd insättningsrätt i skadefallen.

Jag anser det angeläget att de nya reglerna träder i kraft snarast möjligt, dvs. redan vid 1979 års taxering. De skogsägare som berörs av lagen (1977:964) med särskilda bestämmelser om insättning på skogskonto bör vid 1979 års taxering alternativt kunna tillämpa skogskontolagen i dess nya lydelse. Ikraftträdandebestämmelserna till ändringen i skogskontolagen bör utformas så att insättning på skogskonto vid 1979 års taxering generellt skall få ske senast den 20 april 1979. Har den skattskyldige fått anstånd till en senare dag med att avlämna sin allmänna självdeklaration, får naturligtvis insättning ske senast den dagen.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att antaga inom budgetdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i skogskontolagen (1954:142).

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.

Beskattning av skogsbruk¹

Ds B 1978:2

¹I denna bilaga återges bara de delar av promemorian som behandlar nuvarande regler om skogskonto och de föreslagna reglerna vid skador på skog.

*Promemorieförslaget***Förslag till
Lag om ändring i skogskontolagen (1954:142)**

Häri genom föreskrivs att 2 § skogskontolagen (1954:142)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §²

Beträffande viss förvärvskälla må uppskovet för ett och samma beskattningsår avse högst ett belopp, motsvarande summan av

a) sextio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter, samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse.

Har såsom intäkt upptagits likvid, som avses i punkt 11 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen, må uppskov jämväl erhållas för sådan intäkt i dess helhet.

Skattskyldig, som vid jorddelningsförrättning tillträtt ny mark och efter tillträdet uttagit skog för att erhålla medel till framtida betalning av sådan likvid som anges i andra stycket, må för beskattningsår, under vilket likviden ännu ej förfallit till betalning, erhålla uppskov med högst ett belopp, motsvarande köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt eller sjuttio procent av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter.

Medför stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande skada att en betydande del av fastighetens skog måste avverkas tidigare än vad som eljest skulle ha varit fallet, får skattskyldig, om och i den mån han med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet visar att intäkt hänför sig till avverkning som nu sagts, uppskov med högst ett belopp motsvarande åttio procent av köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt och femtio procent av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter.

Uppskov må dock ej åtnjutas för högre belopp än som motsvarar den beräknade nettointäkten av den förvärvskälla, varifrån intäkten av skogsbruk härrör.

¹Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:263.

²Senaste lydelse 1976:1096. Lydelsen har efter utgivandet av promemorian ändrats genom 1978:740.

Promemorieförslaget

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Har i förvärvskällan redovisats utdelning från samfällighet, som avses i 53 § 1 mom. första stycket f) kommunalskattelagen (1928:370), får uppskov åtnjutas till den del utdelningen härrör från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår vartill utdelningen hänför sig på samma sätt som om denna del utgjort intäkt av skogsbruk, som den skattskyldige drivit själv.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1981.

3.5 Reglerna om skogskonto

Bestämmelser om uppskov med beskattningen av skogsinkomst finns, som inledningsvis påpekats, i skogskontolagen. Tekniskt är förfarandet utformat så att skogsinkomsterna alltid skall tas upp som inkomst i sedvanlig ordning enligt reglerna i KL. Avdrag får därefter vid inkomstberäkningen ske för belopp som sätts in på ett särskilt konto i bank, skogskonto, i enlighet med vad som föreskrivs i lagen. Kontot är räntebärande. Kontoinnehavaren får göra uttag från kontot tidigast fyra månader efter insättningen och beskattas då för uttaget belopp. Även ränta på kontot beskattas såsom inkomst av jordbruksfastighet, dock först i samband med att beloppet tas ut. Uttag får avse hela inestående beloppet eller del därav. Deluttag får dock inte understiga 1 000 kr.

Endast fysisk person, oskiftat dödsbo och familjestiftelse har rätt att utnyttja skogskontolagens uppskovsbestämmelser (1 §). Sådan rätt tillkommer emellertid inte delägare i handelsbolag eller kommanditbolag för någon del av hans bolagsinkomst. Inte heller föreligger uppskovsrätt för delägare i oskiftat dödsbo när dödsboet enligt 53 § 3 mom. fjärde stycket KL skall beskattas enligt bestämmelserna om handelsbolag.

Uppskovsrätten är beloppsmässigt begränsad uppåt till vad som svarar mot den beräknade nettointäkten av den jordbruksfastighet från vilken intäkten av skogsbruket härrör (2 §). Nedåt gäller spärregeln att insättning som avser viss förvärvskälla för ett och samma beskattningsår inte får understiga 2 000 kr. (3 §).

I fråga om varje förvärvskälla är uppskovet för ett och samma beskattningsår begränsat till 60 % av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för upplåten avverkningsrätt och 40 % av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter och saluvärdet av uttag till egen rörelse. Uppskovsrätten gäller också för den del av utdelning från samfälligheten som härrör från intäkt av skogsbruk i samfälligheten.

Vid uttag av skog i samband med fastighetsreglering m. m. gäller ett undantag från begränsningen till viss andel av köpeskillings storlek (2 §). När skattskyldig vid fastighetsreglering tillträtt ny mark och efter tillträdet tagit ut skog för att få medel till framtida betalning av skogslikvid, dvs. den del av likvid enligt 5 kap. 10 § FBL som belöper på växande skog, medges för beskattningsår under vilket likviden ännu inte förfallit till betalning uppskov med hela köpeskillingen vid rotförsäljning och med högst 70 % av köpeskillingen vid avyttring av skogsprodukter.

Sedan tio år förflutit från ingången av det år inbetalning skett, skall banken återbetala inestående medel (6 §). Oavsett om uttag gjorts skall dock medlen tas upp till beskattning om den skattskyldige överlåter fastighet, som utgör den väsentliga delen av förvärvskälla för vilken insättning skett. Detsamma gäller om avtal träffats om överlåtelse eller pantsättning av skogskontomedel. Taxeringen sker för det beskattningsår då fastighetsöverlåtelsen ägt rum eller

avtal träffats om överlåtelse eller pantsättning av kontomedlen. Beskattning oavsett uttag skall också komma till stånd bl. a. vid skifte av dödsbo och vissa bodelningar (9 §).

10.2.2 Särskilda regler vid skador på skog

Skogskontosystemet syftar i första hand till att mildra skatteeffekterna vid större skogsuttag som så att säga ligger inom ramen för ett normalt bedrivet skogsbruk. Regler som särskilt tar sikte på det fallet att skogsägaren av omständigheter som han inte råder över tvingas till skogsuttag utanför den långsiktiga avverkningsplanen finns däremot inte. I viss utsträckning finns emellertid sådana regler i annan lagstiftning. Enligt 3 § 2 mom. 1) lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst får sålunda särskild skatteberäkning åtnjutas beträffande "... intäkt genom avyttring av skog och skogsprodukter, om avverkningen framtvings av brand, stormfällning, torka, insektsskador eller dylikt eller av vattenuppdämning eller framdragande av kraftledning, allt under förutsättning att intäkten icke föranlett avdrag för insättning å skogskonto;".

Möjligheten att utnyttja reglerna om särskild skatteberäkning synes dock ha utnyttjats i relativt liten utsträckning. Detta torde bero bl. a. på att den särskilda skatteberäkningen avser endast den statliga inkomstskatten. Bristande kunskap om reglerna om ackumulerad inkomst kan också ha spelat in.

Vid flera tillfällen har vidare skogsägare, som drabbats av stormfällning av skog, genom tillfällig lagstiftning fått sina möjligheter att använda skogskonto vidgade (senast SFS 1977:964, prop. 1977/78:28, SkU 1977/78:13, rskr 1977/78:34). Uppskovsbeloppet har för vissa beskattningsår höjts från 60 % till 80 % av köpeskillingen för upplåtna avverkningsrätter och från 40 % till 50 % för köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter och värdet av uttag till egen rörelse. Som förutsättning för att få åtnjuta den vidgade uppskovsrätten har gällt att skogsägare med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet kunnat visa att skog i avsevärd omfattning stormfällts på fastigheten.

I riksdagen och i skrivelser till regeringen har framställts krav på att intäkter till följd av framtvingade skogsuttag skall behandlas förmånligare i skattehänseende än f. n. Det är i första hand skogsuttag som föranleds av skadeinsekters härjningar på skogen som åsyftas. Som motivering anförs att det från skogsvårdssynpunkt är angeläget att skadade träd snabbt avverkas, upparbetas och transporterats ur skogen. I annat fall kan skadeinsekterna spridas och angripa friska träd. Vidare anges att det ofta kan vara befogat att avverka friska träd för att förhindra fortsatta insektsangrepp.

Det får anses angeläget att skogsintäkter vid framtvingade skogsuttag i mindre omfattning än f. n. träffas av omedelbar beskattning. Med förmånligare skatteregler kommer skogsägarna att stimuleras till att snabbt avverka

skog som skadats eller som löper risk att skadas. Bl. a. för att säkerställa att medel finns tillgängliga för framtida återväxtåtgärder är det lämpligt att utnyttja skogskontosystemet. Detta kan ske genom att i de här diskuterade fallen medge uppskov för större del av skogsintäkten än i andra fall. Reglerna bör göras permanenta och tas in i skogskontolagen.

De permanenta skogskontoreglerna vid framtvingade skogsuttag synes kunna utformas delvis efter mönster av tidigare tillfällig lagstiftning i anledning av stormfällning av skog. Uppskov bör således för varje beskattningsår få åtnjutas med belopp motsvarande summan av 80 % av köpeskillingen för upplåtna avverkningsrätter och 50 % av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter och egna uttag. Vidare bör de förmånligare skogskontoreglerna få tillämpas endast om den skattskyldige med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet visar att insekts- eller svampangrepp, stormfällning, brand eller liknande händelser föranleder en avsevärd tidigareläggning av avverkning eller avyttring av skog. Som riktmärke för tillämpning av de högre procentsatserna synes böra gälla att den avverkning, som olyckshändelsen har eller kan väntas ge upphov till, motsvarar åtminstone två års tillväxt på förvärvskällan. Intyget bör lämnas på ett formulär som utformats av RSV i samråd med skogsstyrelsen m. m.

11.3 Lagen om ändring i skogskontolagen (1954:142)

2 §

I andra stycket har införts regler om utvidgad uppskovsrätt när skogsfastighet drabbats av stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande yttre skada. För att de högre procentsatserna skall få tillämpas krävs för det första att skadan motiverar en tidigareläggning av avverkningen av en betydande del av förvärvskällans skog. Vidare fordras att den aktuella intäkten faktiskt hänför sig till avverkning som tidigarelagts på grund av skadan. Avverkningar som inte har något samband med en inträffad skada kan således inte omfattas av de förmånligare uppskovsbestämmelserna.

Någon föreskrift om att de höjda procentsatserna får tillämpas endast om avverkningen sker inom viss tid efter skadetillfället har – bl. a. av praktiska skäl – inte uppställts. Det ligger dock i sakens natur att det blir svårare för den skattskyldige att visa att viss avverkning föranletts av en skada ju längre tid som förflyter mellan skadetillfället och avverkningen.

Sammanställning av remissyttranden över förslaget i promemorian Beskattning av skogsbruk (Ds B 1978:2) om särskilda skogskonto- regler vid uttag som föranleds av skador på skog

Flertalet remissinstanser har inte yttrat sig särskilt över förslaget om nya skogskontoregler i skadefallen. De myndigheter och organisationer som berör frågan är positiva till förslaget.

RSV, kammarrätten i Stockholm, Sveriges lantbruksuniversitet, länsstyrelsen i Värmlands län, Sveriges advokatsamfund, Sveriges jordägareförbund och SISU tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinringar. *Lantbruksnämnderna i Västmanlands och Kopparbergs län* ställer sig också bakom förslaget.

Skogsstyrelsen biträder förslaget. Skogsstyrelsen tillägger att det med hänsyn till senare års omfattande skador på skog är mycket angeläget att möjligheterna att utnyttja skogskonto i skadefallen utvidgas. *Skogsvårdsstyrelserna i Uppsala, Gotlands, Älvsborgs och Gävleborgs län* tillstyrker likaså förslaget. Några skogsvårdsstyrelser kommenterar förslaget närmare eller föreslår kompletterande regler.

Skogsvårdsstyrelsen i Värmlands län:

Skogsvårdsstyrelsen tillstyrker den vidgade uppskovsrätten med beskattning av sådana skogsinkomster, som föranletts av bl. a. insektsskador. Således bör skogskontolagen ges en sådan utformning att uppskov beviljas med beskattningen av belopp som svarar mot 80 % av köpeskillingen för rotposter och 50 % vid försäljning av leveransvirke.

Med hänsyn till att insektsskadorna i Värmlands län är av mycket stor omfattning och att det är synnerligen angeläget att få till stånd en effektiv bekämpning vill skogsvårdsstyrelsen dessutom föreslå att den tid under vilken medel får vara inestående på skogskonto utsträcker till 20 eller eventuellt 30 år. Den vidgade avsättningsmöjligheten bör dessutom gälla även för sådant speciellt utlagt fångstvirke som föreskrivs av skogsvårdsstyrelsen.

Den nedre gräns på två års tillväxt som erfordras för att en skada skall utlösa de förmånligare skogskontoreglerna kan skogsvårdsstyrelsen tillstyrka.

Skogsvårdsstyrelsen i Örebro län:

Vid skador på skog förordar promemorian särskilda regler ur beskattningssynpunkt. Inte minst med tanke på nu aktuella insektsskador med därav följande för tidig och koncentrerad avverkning understödjer skogsvårdsstyrelsen tanken på förmånligare skattebehandling vid på detta sätt framtvingade skogsuttag. Genom förmånligare skogskontoregler bör markägaren få rätt att låta skogsintäkter stå insatt på skogskonto längre tid mot uppvisande av skadeintyg från skogsvårdsstyrelsen.

Skogsvårdsstyrelsen i Västmanlands län:

Skogsvårdsstyrelsen tillstyrker promemorians förslag om vidgade möjligheter att utnyttja skogskonto efter avverkning som förorsakats av skada i skogen. Det är en praktisk åtgärd att skriva in de föreslagna högre procentalen 80 för rotposter respektive 50 för leveransvirke i skogskontolagen i stället för att utfärda särbestämmelser av samma innebörd för varje tillfälle när större skadefall inträffar. Det bör ej erbjuda nämnvärda administrativa svårigheter för skogsägarna att få ett intyg från skogsvårdsstyrelsen om skedd skada som underlag för en framställning om förhöjd avsättning till skogskonto.

Några remissinstanser anser att de föreslagna reglerna inte är tillräckliga.

SACO/SR:

En skogsägare kan drabbas av skador, som praktiskt taget utplånar skogen och därmed hans försörjningsunderlag för överskådlig tid framåt, t. ex. insektsskador. Ytterligare regler bör tillkomma för att ge sådana katastrof-drabbade skogsägare en viss tillfällig skattelättnad.

SCF delar *SACO/SR*:s uppfattning.

LRF påpekar att tidigare tillfällig lagstiftning med anledning av skador i allmänhet har kommit för sent. *LRF* anför vidare:

En permanent lagstiftning på området är därför önskvärd. Någon risk för missbruk kan inte finnas eftersom skogsvårdsstyrelsen skall intyga att stormfällning skett i avsevärd omfattning.

En ytterligare fördel med en permanent lag är att den kan tillämpas även för lokala stormskador m. m. som i och för sig inte är av tillräcklig omfattning för att motivera en tillfällig lagstiftning av hittillsvarande modell.

I lagen bör uttrycket "betydande del" preciseras.

Förutom stormfällning, brand och insektsangrepp bör lagen omfatta även avverkning på grund av torkskador eller därmed jämförliga orsaker. Dessutom bör det i lagen föreskrivas att även försäkringsersättning för skog får ligga till grund för skogskontoinsättning.

Delegationen konstaterar med tillfredsställelse att man i promemorian föreslår en permanent lagstiftning på det här området, men vill samtidigt med skärpa påpeka att de föreslagna reglerna inte är tillfyllest när det rör sig om skador som kan betecknas som katastroffall. En enskild skogsägare kan drabbas av skador som praktiskt taget utplånar skogen och därmed hans försörjningsunderlag för överskådlig tid framåt. En utökad rätt till skogskontoinsättning med 20 respektive 10 procent är då inte tillfyllest och ej heller de nuvarande reglerna om ackumulerad inkomst. Det skall då även observeras att lagen om ackumulerad inkomst ej får tillämpas parallellt med insättning på skogskonto, vilket alltför snävt begränsar möjligheterna till resultatutjämnning i de svårare skadefallen.

För att ytterligare understryka angelägenheten av att skattefrågorna i samband med de nu nämnda skadefallen får en liberal utformning vill delegationen tillägga följande.

Skadefrekvensen i skogen har tenderat att öka under senare år. Mest

oroväckande i sammanhanget är måhända att helt nya skadeformer har börjat uppträda lokalt. Eftersom deras orsaker ofta inte är helt kända är de svåra att bekämpa effektivt. Som exempel kan nämnas den s. k. grantorkan som drabbat bl. a. sydöstra delen av landet och vars orsaker man hittills inte lyckats klarlägga. Ett annat fenomen är granbarkborrens svåra härjningar i bl. a. Värmland. Ej heller här är orsakerna helt kända. Man kan endast konstatera att stora skogsområden utan synlig orsak helt plötsligt angrips av insekten samt gulnar och dör. Det har dessutom visat sig vara svårt att sätta in effektiva motåtgärder i form av besprutning, kalhuggning m. m. bl. a. av miljökäl. Delegationen vill även hänvisa till de uppvaktningar hos regeringen som gjorts med anledning av omfattande skogsskador under senare år. Detta visar hur allvarligt man lokalt ser på problemen.

Enligt delegationens uppfattning måste alltså regler tillskapas utöver de ovan nämnda för s. k. katastrofall inom skogsbruket. Hur dessa skall utformas kan givetvis diskuteras. En utgångspunkt bör emellertid vara att många skogsägare framdeles kommer att utnyttja sina möjligheter till skogsvärdeminskingsavdrag maximalt. Den skogsägare som i framtiden drabbas av en katastrofsituation kommer således ofta inte att ha kvar något utrymme för ytterligare skogsvärdeminskingsavdrag. Till detta kommer att ingångsvärdena på fastigheter vid långt innehav är så låga att de är helt försumbara i de situationer som nu åsyftas. De föreslagna reglerna för skogsvärdeminskingsavdrag utgör således inte ett tillräckligt skydd vid svåra skogsskador, inte ens i kombination med den ovan nämnda utökade rätten till insättning på skogskonto.

En tänkbar lösning vore att dispensvägen medge en katastrofdrabbad skogsägare rätt till skogsvärdeminskingsavdrag med hela ingångsvärdet i stället för med 60 procent, men även detta skulle få endast marginella effekter när ingångsvärdet är lågt. Ett bättre alternativ torde då vara följande. Utfallande försäkringsersättning får behandlas enligt samma regler som för närvarande gäller för byggnader på bl. a. jordbruksfastighet. Enligt dessa utgör försäkringsersättningen ej skattepliktig intäkt vid skadetillfället utan den beaktas först vid en framtida realisationsvinstutredning då fastigheten avyttras. Vid beräkningen av ingångsvärde skall då det omräknade värdet vid skadetillfället minskas med överskottet på försäkringsersättningen. Återstoden skall sedan uppräknas för tiden från skadetillfället till försäljningen. Det får enligt delegationens uppfattning anses vara riktigt att tillämpa den nu nämnda principen på i vart fall den del av försäkringsersättningen som kan anses belöpa på skogens "kapitaldel" dvs. de 40 procent som inte får ligga till grund för skogsvärdeminskingsavdrag. Även de eventuella skogsintäkter som inflyter med anledning av skadan bör få behandlas på motsvarande sätt.

Skattedelegationen föreslår sålunda att 40 procent av utfallande försäkringsersättning och skogslikvider i samband med svårare skador på skog skall behandlas enligt samma regler som för närvarande gäller för försäkringsersättning för byggnader på bl. a. jordbruksfastighet.

